

Anordning om forholdsordre for det militære forsvar ved angreb på landet og under krig.

(Som ændret ved anordning af 26. april 1961)

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters,
Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vittterligt: Vi anordner følgende:

I tilfælde af angreb på dansk territorium eller på dansk militær enhed uden for dansk territorium skal de angrebne styrker ufortøvet optage kampen, uden at ordre afventes eller søges indhentet, selv om krigserklæring eller krigstilstand ikke er de pågældende chefer bekendt.

Densom forsvarets styrker ikke inden angrebet er bragt op på fuld krigstyrke, er ethvert angreb på Danmark ude fra eller på dens forfatningsmæssige myndigheder at betragte som ordre til mobilisering.

Hjemmeværnet møder uopholdeligt som bestemt ved „Hjemmeværnet på plads“.

Der må forventes ved krigsudbrud og under krigstilstand at ville fremkomme falske ordre og meddelelser til befolkningen og til mobiliserende eller kæmpende styrker.

Ordre om ikke at mobilisere eller ikke at gøre modstand eller afbryde påbegyndt mobilisering eller kamp må derfor ikke adlydes, før der foreligger fornøden visshed for, at ordren er udstedt af dertil kompetent myndighed.

Ordre fra forfatningsmæssige myndigheder, der er taget til fange, eller som af fjenden er sat ud af funktion på anden måde, skal ikke adlydes.

Angrebne enheder eller enheder i nærheden af angrebne enheder sætter uden at afvente ordre omgående alle til rådighed stående midler ind i kampen. Isolerede styrker skal, under energiske forsøg på at sinke fjendens fremrykning mest muligt og tilføje ham størst mulige tab, søge forbindelse med andre kæmpende danske eller allierede enheder.

Kampen skal, selv om styrkerne kæmper isoleret, føres med størst energi for herved at skaffe tid til at organisere styrker i eller uden for området.

Kampen skal fortsættes, selv om fjenden truer med repressalier for at bevæge vore styrker til overgivelse. Bliver det uomgængelig nødvendigt at opgive et landområde til fjenden, skal styrkerne gøre, hvad der er muligt for at nå frem til forsvarskampen på andre frontafsnit.

Chefer for enheder m. fl. træffer, når angreb er erkendt, alle foranstaltninger til at forene deres enhedens fredsstyrke i overensstemmelse med de gældende bestemmelser og søger snarest kampen vendt fra forsvar til angreb.

5. kolonnevirksomhed skal bekæmpes. Politiet vil på dette område bistå de militære myndigheder.

Våben og andet krigsmateriel må aldrig falde i fjendens hånd i brugbar stand.

Militært personel — hvadenten det er tjenstgørende, afskediget (men endnu mødepligtigt ved mobilisering), hjemkommanderet eller hjemsendt — skal, når angreb på Danmark erfare, ufortøvet og uden at afvente ordre om mobilisering give møde som befaler ved designerings-skrivelse eller på den i soldaterbogen (orlogsbogen) indtænkte røde eller gule mødebefaling.

Såfremt landet bliver delvis besat af angriberen, skal alle, der ikke kan nå frem til deres egen afdeling, tilslutte sig andre kæmpende danske eller allierede enheder.

Af det personel af værnene, der er overført til hjemmeværnet, skal de, der i freds tid er iklædt og udrustet, møde som bestemt ved „Hjemmeværnet på plads“. Det øvrige personel af værnene, der er overført til hjemmeværnet, skal derimod afvente nærmere ordre.

Givet på Amalienborg den 6. marts 1952.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.

(L.S.)

Harald Petersen.